

første af dem vare komne, have kunnet faae Plads et af disse Steder, saa at jeg ikke ser rettere, end at der vel kunde have været Tid til at søge en Bevilling til at bygge et Fort nordligere, end hvor det nu er bestemt at lægge det, uden at man behøvede at frygte for ikke at have Plads til de Kanoner, som først ankom. Men dette er nu ikke slet, og det skal jeg ikke videre anse over; thi jeg tror, at den høitærede Krigsminister har Ret i at sige, at dette Fort vil komme til at ligge paa et i og for sig heldigt Sted. Jeg kan ikke se rettere, end at det maa kunne have de Virkninger, som den høitærede Krigsminister nu opgav, og at det altsaa maa være en meget væsentlig Forøgelse af vort Søforsvar, og her tillader jeg mig at indstøde den Bemærkning, at en af de Grunde, hvorfors Sagen har vakt forskjellige Anstød, er maaske den Omstændighed, at dette Batteri ligger paa Landjorden saaledes, som om det var en Del af en tilkommende Landbefæstning om Kjøbenhavn, hvilket jeg, som sagt, ikke paa nogen Maade kan erkjende. Thi dette Batteris Maal er jo alene at skyde ud over Søen. Dets Maal er at deltage i den Kamp, som vore Søforter i uheldige Tilfælde skulle udholde, og det vilde kun forekomme mig at have Betydning som et Landfort, dersom Batteriet var dannet saaledes, at Kanonerne tillige kunde skyde ind over Land. Men saavidt jeg har forstaaet — tager jeg feil, beider jeg det berigtiget — er Hensigten alene den, at anbringe Kanonerne saaledes, at man kun kan skyde ud over Søen. Naar man dernæst har antet over denne Foranstaltning, fordi Anlægget af et Stubbefort derved formentes præjudiceret, glæder jeg mig ret over ganske at kunne slutte mig til, hvad den høitærede Krigsminister bemærkede, at en saadan Præjudiceren slet ikke finder Sted, og jeg skal tilføie, at jeg anser det for i og for sig tvivlsomt, om der efter Artilleriets nuværende Udøvelse egentlig er Grund til at bygge noget Fort paa Stubben, hvorimod jeg mener, at, naar vi skulle bygge et fast Fort, maa det ligge nordligere, navnlig paa den nordligste Ende af Middelgrunden. Men jeg har desværre overordentlig lidt Haab om, at der nogenstunde skal blive alvorlig Spørgsmaal om at bygge et saadant fast Fort paa Middelgrunden. Da maatte hele den Slaphed og Ligeegyldighed, der er udbredt i Befolkningen overfor vort Forsvarsvæsen, paa en ganske anden Maade vendes om. Nu er der Tale om, at Hærloven kunne vi ikke faae forbedret, fordi vi ikke have Maad til at anvende mere paa Hæren end det, vi hidtil have anvendt. At anvende 2—3—400,000 Kr. mere om Aaret paa Hæren, finder man fra anden Side er noget Forførdeligt, som om disse 3 eller 400,000 Kr. paa nogen Maade vilde forøge Udgifterne ud over vor Egne. Nei, vi ville des-

uagtet ligesaa godt som nu kunne give forhøiet Lønning til Skolelærerne og bygge Skoler og Jernbaner og Alt, hvad der ellers behøves, og give Understøttelse til Husmænd og andre Fattige paa samme Maade som hidtil, om vi ogsaa anvende 400,000 Kr. eller Mere ubover de nuværende Udgifter paa Hæren. Det har ingen Betydning. Men at der samtidig med, at det strues op, som om Hærlovens Revision berøede paa, om Landet havde Maad til at anvende 4—5—600,000 Kr. om Aaret mere paa Hæren — og der findes omkring i Befolkningen Mænd, og det ikke saa Mænd, med denne Anskuelse —, skulde være Fremtidsudsigter til at bygge et Fort paa Middelgrunden til 5—6 Millioner eller maaske 14—15 Millioner, er Noget, som jeg er altfor lidet sangvinsk til at tro paa. Nei, dette, at der nu strax er blevet anlagt et nyt Batteri med de store Kanoner, anser jeg for at være et Fremstridt for vort Forsvarsvæsen, som jeg hilser med Glæde, og skjøndt jeg ikke tror, at den høitærede Krigsminister vil være i nogen egentlig Forlegenhed for disse 2,750 Rd. — det klinger jo mere, naar man siger 5,500 Kr. —, ser jeg med Glæde, at et Forslag om denne Bevilling fremkommer, og om jeg end ikke tror, at den høitærede Krigsminister vilde tage paa sit Ansvar at gjøre Batterianlægget mindre stærkt, end det bør være, fordi denne Bevilling ikke blev givet, saa vil jeg dog naturligvis gjerne stemme for den. Hvad enten denne Bevilling gives eller ikke, anser jeg det for at være Ministerens ubetingede Ansvar, at det Batteri, der bliver bygget, bliver bygget fuldstændig godt, og at det er Ministeren, der til Syvende og sidst skal have Ansvaret for, naar Hærens Dieblif kommer, om det duer Noget eller ikke.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Stofteby Noer — det ligger mig ikke saa stærkt paa Sinde som det andet Spørgsmaal — skal jeg blot sige, at, skjøndt jeg har gennemsløiet Forhandlingerne om Tillægsbevillingsloven i det andet Thing, har jeg dog forgiæves søgt om de Grunde, der have bevæget det andet høie Thing til at bevilge disse 50,000 Kr. som et Laan til Interessenterne, og det glæder mig derfor ogsaa idag at have hørt af den høitærede Indenrigsminister de Grunde, der tale for ikke at bevilge det, og til disse Grunde skal jeg ganske slutte mig. Der er dernæst en anden Post, jeg savner paa Tillægsbevillingsloven, som henhører under den høitærede Marineminister, og da den høitærede Minister ikke har bebudet at ville stille noget Forslag derom, anser jeg det ogsaa unyttigt fra anden Side at gjøre det, og jeg vil ogsaa ligeså erkjende, at det jo ikke har saa særdeles meget at betyde. Det er de 20,000 Kr., der ere negtede til et Lag over „Lørdensfjeld“. Er det ikke rigtigt? (Modsigelse fra Marinem-